

عنوان مقاله:

بررسی نقش اولیا در فرایند تعلیم و تربیت کودکان در جوامع معاصر

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی جامعه شناسی، علوم اجتماعی و آموزش و پرورش با رویکرد نگاهی به آینده (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

معصومه شیخ - ارشد شیمی تجزیه

پریوش غلامی چهکنند - کارشناسی آموزش فیزیک

خلاصه مقاله:

تعلیم و تربیت خانوادگی یکی از عوامل اساسی است که بر روابط اجتماعی افراد تاثیر می گذارد. خانواده به عنوان یک واحد اجتماعی، محیطی است که فراگیری ارزش ها، اخلاقیات، قوانین و نهادهای اجتماعی را فراهم می کند. تاثیر تعلیم و تربیت خانوادگی بر روابط اجتماعی بررسی می شود و نحوه ارتباط آن با سه عامل کلیدی یعنی تعلیم و تربیت خانوادگی، ارتباطات خانوادگی و نقش والدین در تربیت فرزندان بررسی می شود. تربیت مصدر باب تفعیل از ماده «ربی، یربو» به معنی رشد است و تربیت یعنی رشد دادن، معنای اصطلاحی تربیت عبارت است از «رشد دادن یا فراهم کردن زمینه رشد و شکوفایی استعدادها و به فعلیت رساندن قوای نهفته یک موجود» از این رو تربیت انسان که از کودکی و در محیط خانواده شکل و ریشه می گیرد و زیر نظر والدین کودک قرار دارد تا تربیت کودک به نحو احسن صورت بگیرد. نشان دهنده نقش بسیار مهم والدین در تربیت کودکان می باشد. والدین باید با شناخت و به کار گیری روش های صحیح تربیتی دوران کودکی فرزندان خود را به نحو احسن زیر سایه تربیت خود قرار دهنده زیر این والدین است که با تربیتش هم فرزند خود و هم جامعه را از مشکلات احتمالی به دور می کند. تربیت شکوفا ساختن و به فعلیت رساندن یا پرورش دادن استعدادها در تمامی ابعاد وجود انسان است. لذا تربیت هرگز به معنای خلق استعدادهای جدید نمی باشد، بلکه به مفهوم پرورش استعدادهای موجود در انسان است. عملکرد خانواده مجموعه ای است از وظایف، نقش ها و انتظاراتی که اعضای خانواده در مقابل یکدیگر دارند. خانواده چیزی بیش از مجموعه افرادی است که در یک فضای مادی و معنوی روانی بسر می برند. خانواده یک نظام اجتماعی و طبیعی است که ویژگی های خاص خود را دارند که کانون ظهور عواطف انسانی و روابط صمیمانه میان افراد است و می توان گفت عملکرد خانواده تاثیر مستقیم و بسزایی بر عملکرد جامعه دارد.

کلمات کلیدی:

اولیا، تعلیم، تربیت، خانواده، کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1938650>

